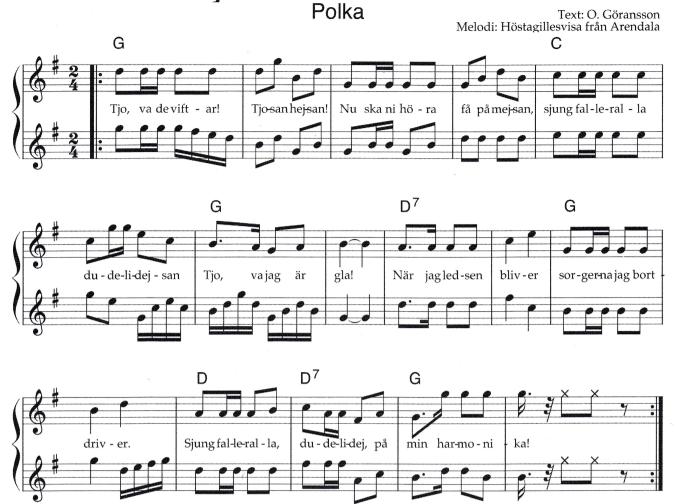
Tjo va det viftar!

Tjo, va de viftar! Tjosan hejsan! Nu ska ni höra få på mejsan, sjung falleralla dudelidejsan Tjo, va jag är gla! När jag ledsen bliver, sorgerna jag bortdriver. Sjung falleralla, dudeildej, på min harmonika!

När man har mist sin Iilla gräbba som man så titt fått lov o näbba ska man väl inte stå o fläbba förr en falsker tös. Nej, man tar te spilled går på dansegilled, spelar polka, vals, kadrill på sin harmonika. Har man fåd för me'd te bästa mår man ju illa för de mesta och då vill man me sin nästa snacka lidegrån. blir han då litt fnurren får han på skapurren. Sen så drar man te en vals på sin harmonika

Har man kommed opp i smöred har man inte ont om öred, då är man livad te humöred, djädrar i min talj.
Tjo då kan man spilla så det börjar killa ner i tärna när man drar på sin harmonika.

Tjo, vad det viftar var den skånske bondkomikern och vissångaren O Göranssons signaturmelodi. Under artistnamnet "Göran från Hyllie" uppträdde han från slutet av 1800-talet till omkring 1920 på praktiskt taget alla festplatser i Skåne. Så har beskrev en iakttagare hans entré: Han kom in på dansbanan och slog ihop träskorna så det small, och sen tog han fram harmonikan och började spela och sjunga. Det var glada och livade bitar, och vi tyckte det var roligt. Rätt som det var slog han en frivolt och kom ner på träskorna så det rungade i dansebanan." (Uppgifterna hämtade ur Kjellgren, L. (red.) Gläd dig du skåning, LTs förlag, 1975.